

Insectenbeet

- **Huidafwijking** Sterk jeukend bultje (papel) of galbult (urtica). Soms ontstaat er een blaasje of blaar (bulla).
- **Oorzaak** • Giftige stekers: honingbij, wesp, hommelmot, hoornaar, horzel, spinnen en bepaalde mieren.
- Niet-giftige stekers: muggen, vlooien, luizen (waaronder ook de wandluizen), teken (zie ziekte van Lyme) en schurftmijt.
- **Incidentie** Frequent.
- **Leeftijdvoorkeur** Geen
- **Voorkeurslokalisatie** Vaak zijn de onbedekte huiddelen aangedaan, afhankelijk van de oorzaak. Muggenbeten bevinden zich vaker op onbedekte delen van de huid, vlooienbeten veelal op de bedekte delen en dan vaak een aantal dicht bij elkaar.
- **Beloop** Soms ontstaat 2-8 uur na de beet/steek een acute uitbarsting van sterk jeukende bultjes, vaak omgeven door een rode rand: strophulus infantum. Dit wordt beschouwd als een overgevoeligheidsreactie van het vertraagde type op beten van muggen, steekvliegjes, mijten en vlooien.
- **Beleid** Zo mogelijk het vermijden van de oorzaak, zodat het kind niet gestoken wordt. Dit kan door middel van een klamboe, kleding, e.d. Ook kan DEET gebruikt worden. Onder de leeftijd van 2 jaar mag maximaal DEET 40% gebruikt worden en niet op handen of rond de mond.
Afhankelijk van de steeker wordt behandeling toegepast (zoals jeuk bestrijden of angel verwijderen bij een wespensteek).